

רשומות

קובץ התקנות

14 באוגוסט 1969

2432

ל' באב תשכ"ט

עמוד

	תקנות המקרקעין (פטור העברת נכסים לחברת השתתפויות בנכסים בישראל בע"מ מאגרה), תשכ"ט—1969	
1972	תקנות שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (חישוב תקופת שירות קבע שאינה רצופה) (תיקון), תשכ"ט—1969	
1972	תקנות מחלות בעלי-חיים (שחיטת בהמות) (תיקון מס' 4), תשכ"ט—1969	
1973	צו ההקדש לצרכי צדקה (נאמנות התיאטרון הלאומי הבימה), תשכ"ט—1969	
1973	הודעת המים (הענקות), תשכ"ט—1969	
1974	הודעת המים (היטל איוון), תשכ"ט—1969	
1977	כללי המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים), תשכ"ט—1969	
1980		

מדור לשלטון מקומי

1982	חוק עזר לנתניה (בית המטבחים), תשכ"ט—1969	
1986	חוק עזר לכפר-קאסם (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969	
1987	חוק עזר לרכסים (החזקת בעלי-חיים), תשכ"ט—1969	

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר פטור העברת נכסים מסויימים מאגרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. על אף האמור בתקנות המקרקעין (אגרות), תשכ"ו—1966², תהיה העברה של זכויות בעלות או חכירה מחברת "רסקו" חברה להתישבות חקלאית ועירונית בע"מ או מחברות שהן בשליטתה או כל חברות שיש לה זכויות בהן לחברת "השתתפויות בנכסים בישראל בע"מ" פטורה מאגרה, אם הוכח להנחת דעתו של מנהל אגף רישום והסדר קרקעות כי הזכויות האמורות היו מוחזקות בעיקרן לטובת משקיעי חוץ.
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המקרקעין (פטור העברת נכסים לחברת השתתפויות בנכסים בישראל בע"מ מאגרה), תשכ"ט—1969".

העברת מקרקעין
לטובת משקיעי
חוץ

השם

כ' באב תשכ"ט (4 באוגוסט 1969)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ס"א, עמ' 855.
² ק"ת 1847, תשכ"ו, עמ' 1864; ק"ת 2337, תשכ"ט, עמ' 724.

חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד—1954

תקנות בדבר כללים לחישוב תקופת שירות קבע שאינה רצופה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 12(4) ו-56 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד—1954¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. אחרי תקנה 1 לתקנות שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (חישוב-תקופת שירות קבע שאינה רצופה), תשכ"ד—1964², יבוא:

תוספת תקנה 1א

1א. הרמטכ"ל או מי שהוסמך לכך על ידי רשאים להורות, כי לצורך חישוב תקופת ההפסקה של חייל פלוני לענין תקנה 1, לא תבוא במנין תקופה בה שירת אותו חייל שירות צבאי, שאיננו שירות קבע, ותקופה בה עבד בעבודה שיש בה שירות לבטחון המדינה.

"שירות צבאי
או עבודה שאינה
נמנית לצורך
חישוב תקופת
ההפסקה

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (חישוב תקופת שירות קבע שאינה רצופה) (תיקון), תשכ"ט—1969".

השם

י"ב באב תשכ"ט (27 ביולי 1969)

משה דיין
שר הבטחון

¹ ס"ח 163, תשי"ד, עמ' 179; ס"ח 271, תשי"ח, עמ' 43.
² ק"ת 1538, תשכ"ד, עמ' 666.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

תקנות בדבר שחיטת בהמות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, וסעיפים 5, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 25 לתקנות מחלות בעלי-חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד—1964,² במקום "שתי לירות" יבוא "שלוש לירות וחצי".
2. תחילתן של תקנות אלה מיום י"ז באב תשכ"ט (1 באוגוסט 1969).
3. לתקנות אלה יקרא "תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות) (תיקון מס' 4)", תשכ"ט—1969.

חיים גבתי
שר החקלאות

י"ט באב תשכ"ט (3 באוגוסט 1969)
(חמ 73850)

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
³ ק"ת 1549, תשכ"ד, עמ' 837; ק"ת 2131, תשכ"ח, עמ' 187; ק"ת 2400, תשכ"ט, עמ' 1578.

פקודת ההקדשות לצרכי צדקה

צו בדבר התאגדותה של נאמנות התיאטרון הלאומי הבימה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 36 לפקודת ההקדשות לצרכי צדקה,¹ אני מצווה לאמור:

1. רלף גולדמן, דב בן דרור, משה זנדברג, דוד טנא, גב' ל. יחיל, ד"ר מ. לנדאו, מרק מושביץ, מרדכי נמיר, גבריאל צפרוני, ד"ר אברהם שאנן, זאב שר, יעקב שריד ועוד חבר שהם יצרפו אליהם בהסכמת שר החינוך והתרבות רשאים להתאגד.
2. לתאגיד ייקרא נאמנות התיאטרון הלאומי הבימה.
3. תפקיד התאגיד הוא לקבל לידיו את ניהול עניני התיאטרון הלאומי "הבימה" ולהמשיך ולנהלו כתיאטרון לאומי ולהועיד למטרה זו את כל הכספים שקיבל.
4. הנאמנים יהיו חייבים למסור לשר החינוך והתרבות, לשר האוצר, לאפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים ולמבקר המדינה דין וחשבון שנתי מפעולות התאגיד ולמסור להם, לפי דרישתם, גם ידיעות ומסמכים נוספים על רכוש התאגיד, ניהולו ופעולותיו.
5. לצו זה ייקרא "צו ההקדשות לצרכי צדקה (נאמנות התיאטרון הלאומי הבימה)", תשכ"ט—1969.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"ג באב תשכ"ט (7 באוגוסט 1969)
(חמ 78093)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 144.

חוק המים, תשי"ט—1959

הודעה בדבר העניקה

אני מודיע שבתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, תשי"ט—1959, ולאחר
התייעצות במועצת המים, קבעתי לאמור:

1. בהודעה זו —

„מפיק“ — אדם המפיק מים ממקור מים, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, על
פי רשיון הפקה;

„ספק“ — אדם המספק מים לצרכן על פי רשיון הפקה, לרבות המספק מים לספק אחר;
„צרכן“ — אדם, לרבות תאגיד-צרכן, המקבל מים מספק לצריכתו על פי רשיון הפקה שבו
פורטו שמו וכמויות המים המוקצבות לו לצריכתו העצמית;

„תאגיד-צרכן“ — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים
המיועדות לצריכתו העצמית ולצריכתם של אלה הנמנים עליו ואינם רשומים בנפרד
ברשיון הפקה;

„מערכת הספקת מים“ — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים, הספקתם והובלתם
עד לנקודת המעבר;

„מערכת חלוקת מים“ — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי
השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני
נקודת המעבר;

„מערכת משולבת“ — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת
הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

„נקודת מעבר“ —

(1) הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר
הצרכן הינו עיריה או מועצה מקומית יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט
של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(2) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור
השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לויסות הספקת מים — לאחר מיתקני
האגירה הדרושים לויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור
ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה המתייחס ליממה
אחת בלבד;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההספקה במקרה מסויים
מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

„נקודת מדידה“ — הנקודה בה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן או מופקת על ידיו,
ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

„כמות המים המסופקת“ — כמות המים המסופקת, כפי שנמדדה בנקודת המדידה, ובלבד
שלא עלתה על הכמות המותרת להספקה, כפי שהיא נקובה ברשיון ההפקה;

„יחידת מים“ — מטר מעוקב של מים;

„הוצאות הספקה“ — ההוצאות להפעלה והנהלה, לאחזקה ולשירותי הון של כל מערכת
הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

¹ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

„הוצאות הספקה ליחידת מים“ — הוצאות ההספקה מחולקות בכמות המים המסופקת ;
 „מחיר מים“ — המחיר המשולם לספק על ידי הצרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים
 המסופקת לו ;
 „הענקה“ — שיעור התשלום מקרן האיוון על המים המופקים או המסופקים, מחושב לכל
 יחידת מים, כפי שנקבע בהודעה זו ;
 „גבול תחתון של הענקה“ — השיעור הקבוע בטור ג' לתוספת.

דרג החישוב
של הוצאות
הספקה

2. (א) הוצאות הספקה יחושבו לפי הכללים לחישוב דמי מים לסוגיהם, שנקבעו על ידי שר החקלאות (להלן — כללי המים), ובכפוף להוראות הודעה זו ; הוצאות הספקה שכללי המים אינם חלים עליהן, יחושבו כפי שיורה נציב המים.

(ב) מצא נציב המים כי מערכת הספקת המים, צורת הפעלתה או אחזקתה אינן מהוות את הדרך היעילה ביותר להספקת מים באותו מפעל, רשאי הוא להכיר בהוצאות המבוססות על תנאי ההספקה היעילים ביותר לאותו מפעל.

(ג) במערכת הספקת מים, אשר אייזצילותה נובע מהקטנת מכסת המים על ידי נציב המים, או ממילוי דרישות נציב המים לחסכון במים, לא יחולו הוראות סעיף קטן (ב) למועד שקבע הנציב.

3. בעת חישוב הוצאות ההספקה לא יובאו בחשבון הוצאות אותו חלק ממערכת הספקת המים השייך לצרכן שאינו מפיק והוצאות מערכת חלוקת המים.

שיעור ההענקה

4. מי שמפיק או מספק מים לאחת המטרות המנויות בתוספת בטור א', זכאי להענקה בשיעור המפורט בטור ב', בכפוף לאמור בטורים ג' וד'.

הענקה חלקית

5. (א) ספק יהיה זכאי להענקה רק על שיעור ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין מחיר המים שהוא גובה מצרכניו.

(ב) היה מחיר המים שהספק גובה מצרכניו נמוך מן הגבול התחתון של ההענקה, יהיה הספק זכאי להענקה על ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין הגבול התחתון של ההענקה בלבד.

אי-תשלום
הענקה

6. גבה הספק מצרכניו מחיר מים העולה על הוצאות ההספקה, לא יהיה זכאי להענקה.

אי-תחולה

7. ההוראות בהודעה זו לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים.

ביטול

8. הודעת המים (הענקות), תשכ"ו—1966² — בטלה.

השם

9. להודעה זו ייקרא „הודעת המים (הענקות), תשכ"ט—1969“.

² ק"ת 1885, תשכ"ו, עמ' 2061.

ה' תש"ז 2208

טור א'	טור ב'	טור ג'	טור ד'
מטרת המים, כפי שצוינה ברשיון הפקה	שיעור ההענקה	גבול תחתון של הענקה	תוספת הענקה

ייצור חקלאי	80% מההפרש שבין הוצאות להספקה ליחידת מים לבין הגבול התחתון של הענקה	(1) בכל אזורי הארץ — 6 אגורות ליחידת מים; (2) באזורים: גליל-עליון, רמת הג'ליל-התחתון ופרוזדור ירושלים ובתחומי הישובים יערה, ג'וליס, עוספיה, דלית-אל-כרמל ועין-עירון — 7 אג' ליחידת מים	אם יתרת הוצאות ההספקה, לאחר ניכוי גבוהה ממחיר המים בשנת 1966/67 — תינתן תוספת הענקה בשיעור ההפרש שבין יתרת ההוצאות כא' מור לבין מחיר המים כפי שהיה בשנת 1966/67.
-------------	---	---	--

ייצור תעשייתי	ההפרש שבין הוצאות ההספקה ליחידת מים לבין הגבול התחתון של הענקה	(1) בכפוף לאמור בפסקה (2) — בכל אזורי הארץ — 13 אג' ליחידת מים, אולם במקום שבו היה מחיר המים בשנת 1966/67 מן 13 אג' ליחידת מים, יהיה הגבול התחתון של הענקה בשיעור מחיר המים בשנת 1966/67
---------------	--	--

(2) לצרכים שלהם מסופקים מים ממפעל חברת "מקורות" הידוע בשם "מפעל הר הנגב" (להלן — אזור הר הנגב), יהיה הגבול התחתון של ההענקה — 20 אג' ליחידת מים

צרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים	ההפרש שבין הוצאות ההספקה ליחידת מים לבין הגבול התחתון של הענקה	(1) בכפוף לאמור בפסקה (2) — בכל אזורי הארץ — 25 אג' ליחידת מים (2) בתחומי הישובים כרמיאל, מע' לות-תרשיחא, מעונה, חצור-הגלילית, ירוחם, דימונה, מצפה-רמון, ערד וישובי אזור הר הנגב — 19 אג' ליחידת מים; אולם במקום שבו היה מחיר המים נמוך מ-25 אג' ליחידת מים או מ-19 אג' ליחידת מים בתחומי הישובים האמורים יהיה הגבול התחתון של ההענקה בשיעור מחיר המים בשנת 1966/67
--	--	--

חיים גבתי
שר החקלאות

י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(חמ 737602)

הודעה בדבר היטל איזון

אני מודיע שבתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, קבעתי לאמור:

הגדרות

1. בהודעה זו —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, על פי רשיון הפקה;

"ספק" — אדם המספק מים לצרכן על פי רשיון הפקה, לרבות המספק מים לספק אחר;
 "צרכן" — אדם, לרבות תאגיד-צרכן, המקבל מים מספק לצריכתו על פי רשיון הפקה שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצבות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד-צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית ולצריכתם של אלה הנמנים עליו ואינם רשומים בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הספקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים, הספקתם והובלתם עד נקודת המעבר;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;
 "נקודת מעבר" —

(1) הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הינו עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטתה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(2) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה המתייחס ליממה אחת בלבד;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן או מופקת על ידיו, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות המים המסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;
 "יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, לאחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

"הוצאות הספקה ליחידת מים" — הוצאות ההספקה מחולקות בכמות המים המסופקת;
 "גבול תחתון של הענקה" — כמשמעותו בהודעת המים (הענקות), תשכ"ט—1969².

¹ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

² ק"ת 2432, תשכ"ט, עמ' 1974.

2. (א) הוצאות הספקה יחושבו לפי הכללים לחישוב דמי מים לסוגיהם, שנקבעו על ידי שר התקלאות (להלן — כללי המים), ובכפוף להוראות הודעה זו; הוצאות הספקה שכללי המים אינם חלים עליהן יחושבו כפי שהורה נציב המים.
- (ב) מצא נציב המים כי מערכת הספקת המים, צורת הפעלתה או אחזקתה אינן מהוות את הדרך היעילה ביותר להספקת מים באותו מפעל, רשאי הוא להכיר בהוצאות המבוססות על תנאי ההספקה היעילים ביותר לאותו מפעל.
- (ג) במערכת הספקת מים, אשר איידיעילותה נובע מהקטנת מכסת המים על ידי נציב המים או ממילוי דרישות נציב המים לחסכון במים, לא יחולו הוראות סעיף קטן (ב) למועד שקבע הנציב.
3. בעת חישוב הוצאות ההספקה, לא יובאו בחשבון הוצאות אותו חלק ממערכת הספקת המים השייך לצרכן שאינו מפיק והוצאות מערכת חלוקת מים.
4. מי שמפיק או מספק מים לאחת המטרות המנויות בתוספת בטור א', באזורים המפורטים בטור ב', והוצאות ההספקה ליחידת מים אינן עולות על הנקוב בטור ג', ישלם היטל איוון בשיעור הנקוב בטור ד'.
5. לגבי מים שעליהם חלות הוראות סעיפים 6 ו-7 יחולו השיעורים הנקובים בתוספת בשינויים המחויבים על פי הסעיפים האמורים.
6. (א) על מים המיועדים לשימוש בכריכות דגים יחול שיעור ההיטל כעל מים המיועדים לייצור חקלאי, לפי האזורים, כמפורט בתוספת, אולם ההיטל יוטל על כמויות המים הבאות:

פייג

שיעור ההיטל

שיעור ההיטל
במקרים
מפוימים

כריכות דגים

כמויות המים במ"ק לדונם
שעליה יוטל ההיטל

ה א ז ו ר

2,000	עמק בית-שאן
2,000	עמק הירדן
2,000	עמק חרוד
1,800	עמק החולה
1,500	שפלת החוף
1,500	עמק זבולון
1,500	עמק יזרעאל

- (ב) הוכח כי כמות המים המסופקת בפועל לכריכות הדגים באזורים האמורים בסעיף קטן (א) היתה קטנה מן הנקוב בצדם, יוטל ההיטל על הכמות המסופקת בפועל.
- (ג) בכל אזור מן האזורים המפורטים בסעיף קטן (א), בהם מליחות המים המיועדים לשימוש בכריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק מים לדונם בלבד.

7. (א) על מים המיועדים לשימוש במשקי עזר, אשר צוינו כך ברשיון ההפקה יחול שיעור ההיטל כעל מים המיועדים לייצור חקלאי, ובלבד ששיעור זה יחול רק על אותן כמויות מים שצורך כל משק עזר, כולל התצרוכת הביתית, מעל 500 מ"ק הראשונים לשנה.
- (ב) לענין סעיף זה ייחשבו כמשקי עזר, ויירשמו כך ברשיון הפקה, רק אותם משקי עזר אשר אפיים החקלאי הוכח להנחת דעתו של נציב המים, ואשר נכללו ברשימות מפורטות שהוגשו על ידי הספק, הכוללות פירוט צריכת המים השנתית שלהם.

משקי עזר

8. (א) מפיק או ספק, שהוצאות ההספקה של המים שהוא מפיק או מספק עולות על הוצאות ההספקה הנקובות בתוספת, אולם הן נופלות מההוצאות האמורות בצירוף ההיטל, ישלם היטל, ובלבד ששיעור הוצאות ההספקה בצירוף ההיטל שישלם לא יעלו על שיעור ההוצאות הנקובות בתוספת בצירוף ההיטל.

(ב) מפיק או ספק, אשר הסיכום המתקבל מחיבור הוצאות ההספקה של המים שהוא מפיק או מספק וההיטל שעליו לשלם על פי הוראות הודעה זו, עולה על השיעור שנקבע כגבול תחתון של הענקה, ישלם היטל בשיעור הפרש שבין הגבול התחתון של הענקה כאמור לבין הוצאות ההספקה.

ביטול

9. הודעת המים (היטל איוון), תשכ"ו—1966³ — בטלה.

השם

10. להודעה זו ייקרא „הודעת המים (היטל איוון), תשכ"ט—1969“.

תוספת ז'

(סעיף 4)

מס' א'	מס' ב'	מס' ג'	מס' ד'
מטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה	האזור	הוצאות הספקה ליחידת מים באג'	שיעור ההיטל באג' ליחידת מים
חקלאות	תחום המועצה האזורית בקעת בית-שאן, תחום המועצה המקומית בית-שאן, תחום המועצה האזורית תמר	4.0	0.30
חקלאות	תחום המועצה האזורית עמק-הירדן, עירית טבריה, המועצות המקומיות מגדל ומנחמיה	4.5	0.45
חקלאות	מועצה אזורית גלבוע	4.5	0.40
חקלאות	תחום המועצה האזורית הגליל העליון והמועצות המקומיות מטולה, קית' שמונה, יסוד-המעלה, חצור-הגלילית וראש-פינה	4.5	0.50
חקלאות	יתר שטח המדינה	5.5	0.55
תעשייה	כל שטח המדינה	8.0	1.2
צרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים	כל שטח המדינה	15.0	4.5

חיים גבתי
שר החקלאות

י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(737602 תמ)

³ ק"ת 1885, תשכ"ו, עמ' 2058.

חוק המים, תשי"ט — 1959

כללים לתשלום מענקים לצרכנים מסויימים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 123 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין כללים אלה:

1. בכללים אלה —

הגדרות

„ספק“ — אדם המספק מים לצרכן על פי רשיון הפקה;

„צרכן“ — אדם, לרבות תאגיד-צרכן, המקבל מים מספק לצריכתו על פי רשיון הפקה שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצבות לו, ואשר חלק ממערכת ההספקה המשמשת אותו שייך לו;

„תאגיד-צרכן“ — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית ולצריכתם של אלה הנמנים עליו ואינם רשומים בנפרד ברשיון הפקה;

„מערכת הספקת מים“ — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים, להספקתם והובלתם עד לנקודת המעבר;

„מערכת חלוקת מים“ — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן ואשר תחילתה לאחר נקודת המעבר;

„נקודת מעבר“ —

(1) הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הינו עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטתה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(2) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי נקודת המעבר;

„נקודת מדידה“ — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

„כמות המים המסופקת“ — כמות המים המסופקת כדין, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

„הוצאות הספקה“ — הוצאות להפעלה והנהלה, לאחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, הכוללות הוצאות הספקה של ספק ושל צרכן;

„הוצאות הספקה של ספק“ — הוצאות הספק להפעלה והנהלה, לאחזקה ולשירותי הון של כל המיתקנים המהווים חלק ממערכת הספקת המים ושייכים לו;

„הוצאות הספקה של צרכן“ — הוצאות הצרכן להפעלה והנהלה, לאחזקה ולשירותי הון של כל המיתקנים המהווים חלק ממערכת הספקת המים ושייכים לו;

„מחיר מים“ — המחיר המשולם לספק על ידי הצרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת;

„עלות המים לצרכן“ — מחיר המים, למעט היטל איוון, בתוספת הוצאות ההספקה של הצרכן;

„יחידת מים“ — מטר מעוקב של מים;

„היטל איוון“, „הענקת“ — כמשמעותם בסימן ב' של הפרק הרביעי לחוק.

¹ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

2. חישוב הוצאות ההספקה ייעשה בדרך הקבועה בהודעת המים (היטל איוון), תשכ"ט—1969², ובהודעת המים (הענקות), תשכ"ט—1969³, ובלבד שלא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת מים.

מענק ותוספת
מענק לצרכן
שספקו חוייב
בהיטל

3. (א) לפי כמויות המים שסופקו לו, זכאי הצרכן שספקו חוייב בהיטל —

(1) למענק בשיעור ההפרש שבין ההיטל ששולם למעשה על ידי הספק לבין ההיטל שהספק היה חייב בתשלום, לו חושבו הוצאות ההספקה של הספק והצרכן כיחידה אחת;

(2) לתוספת מענק בשיעורים הבאים (להלן — תוספת מענק):

(א) כאשר המים מיועדים, בהתאם לנקוב ברשיון הפקה, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים — בשיעור ההפרש שבין עלות המים לצרכן לבין הגבול התחתון של הענקה לכל אחת מן המטרות האמורות, אולם בתנאי שאם קיים הפרש בין מחיר המים לבין הוצאות ההספקה של הספק ליחידת מים, לא יובא הפרש זה בחשבון בשעה שתחושב תוספת המענק;

(ב) כאשר המים מיועדים כאמור לייצור חקלאי — 80% מהשיעור האמור.

(ב) לא חוייב הספק בהיטל ולא קיבל הענקה, יהיה הצרכן זכאי לתוספת מענק כאמור בסעיף קטן (א) (2) בלבד.

(ג) הוראות סעיף זה אינן גורעות מחובתו של הצרכן לתשלום ההיטל לספק בעד כמויות המים המסופקות לו, אם חוייב הספק בהיטל.

מענק לצרכן
שספקו קיבל
הענקה

4. (א) צרכנו של ספק שקיבל הענקה יהיה זכאי למענק בשיעור הוצאות ההספקה שלו, ובלבד שבאשר המים מיועדים, בהתאם לנקוב ברשיון הפקה, לייצור חקלאי, יהיה המענק 80% מהשיעור האמור.

(ב) הוראות סעיף זה אינן גורעות מחובתו של הספק לנכות לצרכן, מדמי המים שהוא משלם, את החלק היחסי של ההענקה שקיבל כאמור.

5. לכללים אלה ייקרא "כללי המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים)", תשכ"ט — 1969⁴.

י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(חמ 737602)

חיים גבתי
שר החקלאות

² ק"ח 2432, תשכ"ט, עמ' 1977.
³ ק"ח 2432, תשכ"ט, עמ' 1974.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לנתניה בדבר בית מטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית נתניה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„בית מטבחים“ — בית המטבחים של העיריה;

„בהמה“ — פר, פרה, עגל, עגלה, מריא, כבש, טלה, עז או גדי;

„בהמה שחוטה“ — לרבות חלק מבהמה שחוטה;

„נבלה“, לענין בהמה — לרבות חלק מנבלה;

„העיריה“ — עירית נתניה;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי

חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רופא ממשלתי“ — כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940²;

„הרופא הוטרינרי“ — הרופא הוטרינרי של העיריה;

„רשיון“ — רשיון שניתן על ידי העיריה על פי חוק עזר זה.

2. לא יחזיק אדם — למעט העיריה — בית מטבחים ולא ינהלו בתחום העיריה.

החזקת בית מטבחים

3. לא ישחט אדם בהמה ולא יפשוט אותה בתחום העיריה, אלא בבית המטבחים המוחזק או המתנהל על ידי העיריה.

שחיטה בבית המטבחים

4. בהמה שהובאה לבית המטבחים לשחיטה תיבדק על ידי הרופא הוטרינרי לפני קבלתה לבית המטבחים; מצא הרופא שהיא בלתי ראויה לשחיטה, יאסור את שחיטתה וינהג בה כפי שייראה לו; הוצאות סילוק הבהמה מבית המטבחים או הטיפול בה יחולו על המביא אותה לשחיטה ועל בעליה, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

בדיקת בהמה לפני שחיטתה

5. בהמה שחוטה שנמצאה לא ראויה למאכל אדם, רשאי הרופא הוטרינרי לצוות שהיא תוחרם ויעשה בה כפי שיוורה.

בדיקת בהמה לאחר שחיטתה

6. לא ישולמו פיצויים בעד בהמה שחוטה שהרופא הוטרינרי ציווה לנהוג לגביה לפי סעיף 5.

פיצויים

7. לא יבחר אדם בהמה שחוטה או נבלה בתוך בית המטבחים בלי רשות מאת הרופא הוטרינרי.

ביתור

8. לא יכניס אדם לדירי הבקר של בית המטבחים בהמה שהובאה מחוץ לארץ, אלא אם כן מסר בעל הבהמה הודעה על כך לרופא הוטרינרי לפחות ארבעים ושמונה שעות מראש וקיבל ממנו רשות להכניסה.

בהמה שהובאה מחוץ לארץ

9. המביא בהמה לבית המטבחים לשחיטה חייב להודיע לרופא הוטרינרי את שם הרפת או המקום שמשם הובאה.

מוצא הבהמה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 191.

10. בהמה שהובאה לשחיטה תוחזק בדירי בית המטבחים על אחריות בעל הבהמה, והוא חייב לדאוג שהיא תהיה קשורה היטב.

11. לא יוציא אדם, ולא יגרור ולא יתיר שתוצא מבית המטבחים בלי רשות מאת הרופא הוטרינרי או מאת אדם שהורשה בכתב על ידיו —

(1) בהמה שהובאה לשחיטה לאותו בית המטבחים;

(2) בהמה שחוטת לפני שתסתיים הבדיקה הסופית ולפני שהוטבעה עליה החותמת הרשמית של בית המטבחים.

12. הוצאת כהמה שחוטת או נבלה מבית המטבחים תיעשה על ידי אדם שקיבל רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968³, והוא חייב להמציא את הרשיון לרופא הוטרינרי לפי דרישתו.

13. לא ישתמש אדם להובלת כהמה שחוטת או נבלה מבית המטבחים אלא ברכב שאושר על ידי הרופא הוטרינרי.

14. (א) לא ישחט אדם בהמה ולא יפשוט אותה ולא יכנס לבית המטבחים, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה או הרופא הוטרינרי.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד העיריה הנכנס לבית המטבחים לשם מילוי תפקידו;

(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה הנכנס לבית המטבחים בתוקף תפקידו;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;

(4) כל אדם אחר שניתנה לו רשות כניסה בכתב מאת ראש העיריה או הרופא הוטרינרי.

15. (א) בעל רשיון ישא בזמן שהותו בבית המטבחים על זרועו השמאלית, במקום נראה לעין, לוחית-מספר שניתנה על ידי העיריה.

(ב) בעת מתן לוחית-מספר תשולם לעיריה אגרה של לירה.

16. (א) בקשה למתן רשיון לעסוק בשחיטת בהמות או בפשיטתן תוגש לעיריה בכתב.

(ב) בקשה לחידוש רשיון תוגש לעיריה בכתב לפחות חודש אחד לפני תום תקפו.

(ג) המבקש רשיון או חידושו יצרף לבקשתו שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק לרשיון אם יינתן.

(ד) רשיון שניתן או חודש, יצויין בו היום שבו הוצא ותקפו מאותו יום עד 31 בדצמבר של השנה שבה הוצא.

(ה) בעד כל רשיון תשולם אגרה של 3 לירות.

(ו) העיריה רשאית, לפי שיקול דעתה, ליתן או לחדש וכן להימנע מליתן או מלחדש רשיון לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 14, ובלבד שלא יינתן רשיון לאדם שלא מלאו לו שש עשרה שנה ולא קיבל תעודה מאת הרופא הממשלתי המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

³ ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204.

17. (א) ראש העיריה רשאי לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שיקבע אם בעליו —
(1) מסרב או נמנע מעשות כל דבר מן הדברים שהוא נדרש לעשותו על פי תקנות בית המטבחים;
(2) מפריע לרופא הוטרינרי או לאדם אחר בביצוע התפקיד שהוטל עליו על ידי העיריה, או מסרב לציית להוראותיו;
(3) נמצא נגוע במחלה מידבקת;
(4) גורם נזק במזיד לבית המטבחים או לציוודו;
(5) גורם להפרעת הסדר בבית המטבחים.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) זכאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 20.

18. (א) אדם הנכנס לבית המטבחים או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי או גם מעטה וגם נעלי גומי, ויכבס את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי.

מעטה קבוע
לנכנסים לבית
המטבחים

(ב) לא יצא אדם את בית המטבחים לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

19. המביא בהמה לבית המטבחים ישלם לעיריה בעד השירותים הנעשים בבית המטבחים אגרה בשיעור המפורט בתוספת ואפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי הבהמה בסמכותו לפי סעיף 5.

אגרת בית
המטבחים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

עונשין

21. חוק עזר לנתניה (בית המטבחים), תש"ך—1960⁴ וחוק עזר לנתניה (אגרות בית המטבחים), תשכ"א—1960⁵ — בטלים.

ביטול

22. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנתניה (בית המטבחים), תשכ"ט—1969".

השם

תוספת

(סעיף 19)

בתוספת זו —

"בקר גדול" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 150 ק"ג;

⁴ ק"ת 976, תש"ך, עמ' 540.

⁵ ק"ת 1075, תשכ"א, עמ' 452.

„בקר קטן“ — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 50 ק"ג ואינו עולה על 150 ק"ג ;

„בן-בקר“ — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה אינו עולה על 50 ק"ג ;

„כבש“ או „עז“ — כבש או עז שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 10 ק"ג ;

„טלה“ או „גדי“ — טלה או גדי, שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 10 ק"ג.

שיעור האגרה
לכל ראש
בלירות

1. ביעור :

10	בקר גדול או בקר קטן
5	בן-בקר, כבש, עז, טלה או גדי

2. הסגר ושימוש במים, לכל שלושה ימים לפני השחיטה או לכל זמן פחות מזה :

4	בקר גדול
2	בקר קטן
1	בן-בקר
1	כבש או עז, טלה או גדי

3. שירותי בית המטבחים שלא פורשו בסעיפים 1 ו-2 :

15	בקר גדול
10	בקר קטן
7	בן-בקר
3	כבש או עז
2	טלה או גדי

א. בר-מנחם

ראש עיריית נתניה

נתאשר.

ג' בתמוז תשכ"ט (19 ביוני 1969)

(חמ 886019)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לכפר-קאסם בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית כפר-קאסם חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לכפר-קאסם (מס עסקים מקומי), תש"ך—1960³, (להלן — חוק העזר העיקרי) יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	מסעדה —	75	אטליון
50	סוג א	75	בית קפה
30	סוג ב	50	בנאי
40	מוכר נעליים	500	בנק
20	מתקן נעליים	100	בית חרושת לבלוקים
40	מסגריה	3	בקר, לכל ראש
50	מוכר דלק ושמונים		באר מים עם הקצבה —
40	מוכר סיד	100	עד 100,000 מ"ק
50	מספרה	150	מעל 100,000 מ"ק
20	מוכר עזר	50	חייט
30	מוכר פחם	50	חשמלאי
30	מוכר ירקות		חנות —
50	מוכר דגים	30	לאופניים
150	מוכר מכונות חקלאיות	150	כל-בו
100	מוסך לחיקון מכונות	75	לחמרי בנין
40	משתלת עצים	50	לדברי חשמל ורדיו
50	מסחר בתבואה	50	לבדים
200	מחצבה	50	לרהיטים
	מכונית משא —	50	לקליה
40	בנוזין	75	לחמרי חקלאות
50	דיוזל	50	טייח
100	מונית		טרקטור —
50	מכבסה	100	עם שרשרת
150	מהנדס	40	עם צמיגי גומי
50	מאפיה	25	טנדר או מכונית פרטית
30	מוכר סלים		מכולת —
100	משווק ירקות	50	סוג א
200	מחלבה	30	סוג ב

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 265.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח תשכ"ו, עמ' 2.

³ ק"ת 1000, תש"ך, עמ' 919.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
100	עורך דין	5	סוס או פרד
50	רופא וטרינרי	100	סוכנות ביטוח
100	רופא		נגריה —
250	שירות אוטובוסים	75	עם מכונות
50	שרברב	40	בלי מכונות
20	תופרת	1.50	עזים וכבשים, לכל ראש
"150	תחנת דלק		

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969): תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס לשנת 1969/70 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1969/70 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-קאסם (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט" — השם "1969".

מוחמד איסמאעיל עיסא

ראש המועצה המקומית

כפר-קאסם

נתאשר.

כ"ג בתמוז תשכ"ט (9 ביולי 1969)
(חמ 83512)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרכסים בדבר החזקת בעלי-חיים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית רכסים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית רכסים;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"בעלי-חיים" — בהמות עבודה למיניהן, בקר, צאן ובהמות אחרות לבשר או לחליבה, עופות ובעלי-חיים אחרים שמגדלים אותם למטרות חקלאיות, אילוף, ניסויים או חובבות;

"מחזיק" — לרבות בעל, סוכן, נאמן, מנהל או שותף וכל אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבעלי-החיים או שהיה מקבלה אילו היו בעלי-החיים נותנים הכנסה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

2. (א) מי שברשותו בעלי-חיים בתחום המועצה יחזיקם בתוך חצר מגודרת, באופן שלא יהיה מפגע לציבור.

(ב) המחזיק בעלי-חיים ישמור על נקיונם ועל נקיון מקום החזקתם, וימנע הופעת מחלות ונגעים בהם והתפשטותם.

3. (א) המועצה רשאית לתת הוראות בדבר מקום החזקת בעלי-חיים, מרחק המקום האמור מבית מגורים, סידורים להבטחת הנקיון והבריאות ולמניעת ריחות רעים ושאר הסידורים הדרושים כדי למנוע פגיעה בבריאותו ובבטחונו של הציבור.

(ב) כל מחזיק בעלי-חיים בתחום המועצה חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).

(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) ועל כל שינוי בהן תוצג במשרד של המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.

4. (א) מחזיק בעלי-חיים שהוציאם למרעה או שהרשה להוציאם למרעה, ירחיק אותם מתוך שטח בנוי, אלא אם היה מקום המרעה מוקף גדר.

(ב) לא יוציא מחזיק ולא ירשה להוציא בעלי-חיים למרעה, אלא אם הם מלווים רועה אחראי בן שש עשרה שנה לפחות.

5. (א) המועצה רשאית, לשם מניעת סכנת התפשטות מחלה או פגע, לתת הוראות בדבר איסור או הגבלת המרעה או תנועת בעלי-החיים בתחום המועצה.

(ב) המחזיק בעלי-חיים חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).

(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) וכן כל שינוי בהם תוצג במשרד המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.

6. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת המחזיק בעלי-חיים לבצע כל עבודה הדרושה לדעת ראש המועצה למניעת כל מפגע או סכנה לציבור ולבריאותו, או לסילוקם.

(ב) בהודעה יצוין הזמן שבו יש לבצע את העבודה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) מחזיק בעלי-חיים שקיבל דרישה כאמור בסעיף קטן (א) חייב למלא אחריה.

7. לא מילא מחזיק בעלי-חיים אחרי דרישת ראש המועצה, רשאית המועצה לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות העבודה מאותו מחזיק.

8. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום שבתחום המועצה שיש בו בעלי-חיים על מנת לערוך בקורת ולעשות בו כל הדרוש כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים. הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 250 לירות, ואם עבר על הוראת סעיף 6 והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה מאת ראש המועצה או אחרי שהורשע בדין.
11. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרכסים (החזקת בעלי-חיים)", תשכ"ט—1969.

השם

ס ל י מ א ר ב י ל י
ראש המועצה המקומית
רכסים

נתאשר.

י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(חמ 85514)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).